

enkelte Gjenstande, som her ere nævnte; thi blive vi først enige om denne ene og vigtige, saa blive vi ogsaa enige om de andre.

Vi komme nu til, hvad den ærede Minister har sagt om Statsrevisionen. Han har sagt: Dengang, da Statsrevisionen ved Grundloven blev til, saa kunde der have foreligget to forskellige Betragtninger af dette Institut; den ene, som skulde nærme Institutet i sin Virksomhed til at ligne det norske Statsrevisorat, og den anden, som kunde bringe det til i sin Virksomhed at ligne den belgiske Regnskabsret eller, som man egentlig snarere kunde sige, den franske; thi denne sidste er dog vel af disse to den fuldstændigste og vel ogsaa den oprindelige; men det gjør hverken fra eller til. Der er, som sagt, disse to forskellige Former. Jeg stiller derimod den Paastand, at under Grundlovens Behandling har der ved Indretningen af Statsrevisoratet ikke været taget noget specielt Hensyn enten til den ene eller anden af disse to Former. Dengang da Grundloven blev til, saa erkjendte man, at i Rigsdagens Rettigheder laa der to Ting, nemlig Bevillingsmyndigheden og Controlmyndigheden, og man forbeholdt sig igjennem Statsrevisoratet Redskabet til at hjælpe Rigsdagen med at udøve denne sidste Myndighed, nemlig Controlmyndigheden. Hvorledes denne Controlmyndighed skulde blive udøvet ved Hjælp af dette Redskab, derom troer jeg, at Ingen eller idetmindste overordentlig faa gjorde sig en klar Forestilling. Det er muligt, at den ærede Minister dengang har forestillet sig, at dette Apparat kun kunde bruges i den Retning, som han mener; men hvad mig angaaer, da gjorde jeg mig en anden Forestilling derom, og jeg gjorde mig netop den Forestilling derom, at vi ved at combinere Statsrevisoratet med de saakaldte Decisorater, som efter min Overtydning endnu i dette Øieblik ikke kunne bestaae i en constitutionel Stat, hvor Ministrene have Ansvarlighed, skulde kunne bringe et Institut tilveie, som, afskaffet efter vore mindre Forhold, omtrent skulde fyldestgjøre de samme Fordringer som dem, der stilles til Regnskabsretten andre Steder, og det med simplere Midler og paa en naturligare Maade. Det, som jeg har

imod Regnskabsretterne, er, at de kræve et for vidtløftigt Materiale og stille i det Hele taget Opgaven for vanskelig og for høi. Man maa efter min Overtydning kunne naae det Samme med mindre Midler, og jeg er nu overbevist om, at vi ville kunne naae det lidt efter lidt ved at give Statsrevisoratet sin sande og rigtige Betydning. Den ærede Minister siger derom, at han ikke troer, at Skridt af denne Natur ville være fornødne, og at det i Praxis har vist sig, at der i det Hele taget ikke hos Administrationen har været nogen Uvillie til at komme Statsrevisoratets Fordringer imøde, navnlig, naar Fordringerne ere komne frem igjennem Rigsdagen. Jeg vil paa ingen Maade modsigge dette; thi jeg skal meget gjerne indrømme, at baade Statsrevisoratet fra sin Side har gjort sig Umage for at løse den vanskelige Opgave, der var det stillet, saa godt, som det efter Omstændighederne har kunnet, og ogsaa Regeringen i det Hele taget har vist en ikke ringe Willighed til at komme de forskellige Fordringer imøde; men, naar man seer alle de Revisionsbemærkninger igjennem, som lidt efter lidt ere komne til os, saa vil man see, hvor store Vanskeligheder der fra begge Sider har været at overvinde, og man vil søle sig overbevist om, at der endnu staaer en Mangfoldighed tilbage, som ikke ere overvundne og som maae overvindes. En af de Grunde, som staae bag ved mange af dem, er nævnt her i Dag af den ærede Minister, og den kan jeg fra mit Standpunkt — og jeg troer, vi Alle maae sige det Samme — ikke godkjende, den nemlig, at der imellem de Mænd, som skulle aflægge Regnskab, findes Mange, som ikke ere istand til at eller med nogensomhelst Lethed kunne gjøre det i den Stikkelse, som er fornøden for at fyldestgjøre de Fordringer, der her ere opstillede. Jeg paastaar, at der findes Ingen, som jo, naar de ville, kunne, efterat vi have havt et finansstelt Statsliv af den Bestaaffenhed, som vi nu have havt det i Løbet af 8 Aar, fyldestgjøre Fordringerne. Den, der i 8 Aar ikke har kunnet lære det Lidet, som der er at lære, for at fyldestgjøre disse Fordringer, er enten ikke skiftet til nogensomhelst Forretning i Regeringens Tjeneste eller ikke villig til at